

feende, kan det vel være ganske rimeligt, at den højtærede Indenrigsminister sørger for, at vi ikke komme til at staa paa vår Bund den 1ste Maj. Jeg vilde dog — og det er det eneste, som bevæger mig til at tage Ordet her — have foretrukket, at man havde løbet den Risiko eventuelt at staa uden nogen Lov, thi naar man kun kan opnå at beholde den gamle Lov, tror jeg ikke, der var saa overordentlig meget risikeret, om vi overhovedet kom til at staa uden nogen som helst Margarinelov. Thi den Bestyttelse, som Margarineloven skal staa os ubadtil, tror jeg, at vi lige saa godt kunne søge i den engelske Lovgivning, og jeg tror, det egentlig er denne, som overhovedet har virket over for vor Eksport. Her i Landet ere nemlig Bestemmelserne i den Grad svage og vage, at jeg for mit Bedkommende ikke har noget tilovers for dem. Jeg indrømmer imidlertid, at der kan være ganske modsatte Anskuelser om denne Sag, og jeg skal derfor hverken nu eller paa noget andet Trin modsætte mig det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt.

Indenrigsministeren (Hørring): I Anledning af de fremkomne Udtalelser vil jeg bemærke, at jeg ikke har opgivet alt Haab om endnu i denne Samling at saa gennemført et Lovforslag til en ny Margarinelov. Jeg er imidlertid ikke enig med det ærede Medlem, som nu havde Ordet, i, at vi eventuelt lige saa godt kunde staa uden nogen Margarinelov som med den nu gældende, som her foreslaas forlænet. Jeg tror, at dette er en urigtig Opfattelse. Hvis vi virkelig kom til at staa paa aldeles vår Bund uden nogen Margarinelovgivning, skulde det nok mærkes ikke blot her i Landet, men ogsaa med Hensyn til vor Afsetning af Smør i Udlandet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Dvergang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkestolen.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1011 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1453 ff.).

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Ogsaa til denne Sags Foretagelse udræves det høje Tings Samtykke, da Betænkningen ikke har været omdelt i den i Forretningsordenen foreskrevne Tid. Men jeg vil ogsaa her anse Samtykket for meddelt, hvis ingen nedlægger Indsigelse derimod. (Ophold). Samtykket er herefter meddelt.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Dvergang til 3dje Behandling fattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bjerre): Regeringens Skolelovsforslag samler sig jo om tre Kardinalpunkter, nemlig: mindre Antal Børn i Klasserne, bedre Lønninger og Avancementsforhold og Alderstillæg gennem Statskassen. Udvalgets Flertal har ubetinget kunnet slutte sig til de to første Punkter, efter Omstændighederne ogsaa til det tredje. Det er naturligvis ikke med let Hjerte, at vi ere gaaede med til at foreslaa 1½ Mill. Kr. tagne af Statskassen til Skolevæsenet ud over det, som nu anvendes, og det har gaaet Gange i Udvalget været under Overvejelse, om man ikke til Gengæld for den store Vættelse, som Landets Kommuner der ved ville saa, kunde forlange noget mere af Kommunerne i Retning af nogle Timers Skolegang hver Dag for yngste Klasse, og saa vidt muligt, hvor Omstændighederne tillade det, Heldagsundervisning og Undervisning hver Dag for ældste Klasse. Men vi maatte jo være paa det rene med, at hvis vi kom ind paa det, saa var det det samme som at lægge endogsaa meget betydelige Udgifter paa Kommunerne baade direkte og indirekte, og det vilde jo efter al Sandsynlighed have været det samme som at staa Lovforslaget ihjel. Det er os desuden bekendt, at der næppe er noget Punkt, som Kommunalbestyrelserne, især paa Landet, sætte saa megen Pris paa som at have i videst mulige Grad Frihed til at vælge den Skolegangsorden, som passer for de stedlige Forhold, og det har naturligvis ogsaa været en medvirkende Grund for os til, at vi ikke kom ind paa disse Krav. Vi ere altsaa blevne ved Regeringsforslagets Hovedtanke, og for saa vidt som Folketinget ogsaa har accepteret disse tre Punkter, er der jo et særligt Grundlag for Landstinget og Folketinget i den Henseende. Men Folketinget har jo, som bekendt, underkastet: saa at sige enhver Paragraf i Regeringslovsforslaget meget vidt-